

РЕШЕНИЕ

№ 1336

гр. София, 21.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 12-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на първи март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Я.ЦВ. Д.

при участието на секретаря ХЕЛИЯ СЛ. СИМЕОНОВА
като разглежда докладваното от Я.ЦВ. Д.Административно наказателно дело
№ 20231110200358 по описа за 2023 година

Намери за установено следното:

Производството е по реда на раздел V от ЗАНН.

Образувано е по повод жалба вх.№ УРИ 433200-26490 от 10.03.2021г. по описа на ОПП СДВР от М. А. М. с ЕГН ***** и адрес в гр. София, *****, чрез адв. Ц. И. с адрес в гр.София, ул."*****" срещу Наказателно постановление N 19-4332-017861 от 18.09.2019г. , издадено от ВПД началник сектор в ОПП към СДВР, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание на основание чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП - "глоба" в размер на 2000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

В съдебно заседание жалбоподателят М. М., редовно призован не се явява.

Представява се от адв. И. с пълномощно по делото. В хода на съдебните прения, последният от името на доверителя си поддържа изцяло жалбата. Моли , съдът да отмени процесното НП, като сочи, че при съставянето на акта и издаването на НП въз основан на този АУАН са допуснати съществени процесуални нарушения водещи до разминаване в самия акт и възпроизвеждането му в НП.

Наред с това адв. И. сочи, че М. М. не е извършил вмененото му нарушение, тъй като видно от материалите по делото е бил ангажиран като поемно лице в момента, в който е пристигнал в болничното заведение, а съгласно чл. 137 от НПК той е длъжен да се отзове на молбата на разследващия полицаи, който в момента, през нощта на 06.09.2019г. срещу

07.09.2019г. е извършвал процесуално следствени действия в болница „Св. Анна“.

Сочи се , че срокът , определен на М. за даване на кръв е изтекъл в 00,00ч. на 07.09.2019г., но това е станало по независещи от него причини, тъй като при отиването му той е спрял от разследващ полицаи и е съпроводен за оглед на местопроизшествие с присъствието на две поемни лица, едното , от които е бил той.

Предвид това, адв. И. счита, че са налице уважителни причини, които попадат в обхвата на чл.15 от НК.

Претендира направените по делото разноси.

В съдебно заседание административнонаказващият орган, редовно уведомен не се явява и не изпраща представител.

СРП, редовно уведомена не изпраща представител.

От събраните гласни и писмени доказателства съдът прие за установено следното:

Жалбата на М. А. М. с ЕГН ***** срещу Наказателно постановление N 19-4332-017861 от 18.09.2019г. , издадено от ВПД началник сектор в ОПП към СДВР, е подадена в законоустановения срок и от лице, което има право на жалба, поради което е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

На 06.09.2019 г. около 21:30ч., жалбоподателят управлявал л.а. Опел Фронтера с рег. номер СА 9649 ХК в гр. София, по ул. „Коньовица“, с посока на движение от ул. Хъшове към ул. Кирилица, като пред бл. 31 бил спрял за проверка от служители на 03 РУ СДВР.

По искане на последните на мястото на проверката пристигнал и патрул на ОПП СДВР в състав св. К. и И. М..

След проверка на документите на водача се установило, че това е М. А. М. с ЕГН *****.

Служителите на ОПП СДВР поканили М. М. да бъде тестван за употреба на алкохол посредством техническо средство – Alcotest Dreger 7510 +00012.

М. М. отказал категорично да бъде тестван за употреба на алкохол.

За направените констатации св. К. съставил на М. М. АУАН бл. № 307538/06.09.2019г. за това , че "на 06.09.2019г. около 21:40 часа, в гр. София, по ул. „Коньовица“, с посока на движение от ул. Хъшове към ул. Кирилица управлява лек автомобил Опел Фронтера с рег. номер СА 9649 ХК, и пред блок 31, отказал проверка с техническо средство."

Контролният орган квалифицирал описаното, като нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

Наред с това на жалбоподателя бил издаден и връчен талон за медицинско изследване № 0006869 с указания да се яви в УМБАЛ "Св.Ана" до 45 мин. от връчването на талона.

М. М. подписал АУАН и вписал възражение, че не е управлявал процесното МПС,

като получил препис от него и талона за медицинско изследване, но не се явил за даване на кръвна проба

Въз основа на посочения АУАН на 18.09.2021г. ВПД началник сектор в Отдел "ТПП" към СДВР, издал Наказателно постановление N 19-4332-017861 от 18.09.2019г., с което на жалбоподателя е наложено административно наказание на основание чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП - "глоба" в размер на 2000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

Съгласно разпоредбата на, в настоящото производство районният съд следва да провери законността на обжалваното НП, т. е. дали правилно е приложен както процесуалният, така и материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН.

В изпълнение на правомощията си по чл. 63, ал. 1 и сл. от ЗАНН съдът установи, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в рамките на тяхната материална и териториална компетентност.

При съставянето на АУАН и издаването на НП не са нарушени сроковете, визирани в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН.

Налице е редовна процедура по връчване на АУАН и НП на жалбоподателя.

Административното обвинение, предявено на жалбоподателя е описано ясно и съдържа всички елементи от обективния си състав и съответстващата му правна квалификация, с което е гарантирано правото на защита на нарушителя, респективно възможността му да разбере фактическите и правни рамки на обвинението и адекватно да организира защитата си.

Предвид изложеното съдът намира, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са самостоятелно основание за отмяна на оспорения санкционен акт.

По същество на обвинението съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП – "Водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лева".

Съгласно трайната съдебна практика, нормата на чл. 174, ал. 3 ЗДвП въвежда, както позитивно правно правило за поведение, така и предвиждащата се санкция за нарушаването

му. Също така трайно се приема в съдебната практика, че нормата съдържа няколко алтернативно предвидени форми на изпълнителното деяние, като за осъществяването на нарушението е достатъчно реализирането и на само една от тях, но е възможно в условията на кумулативност да бъдат извършени и няколко от формите на изпълнителното деяние, както е в настоящия случай.

От граматическото тълкуване на чл. 174, ал. 3 ЗДвП и употребения в нея съюз "или" следва, че нарушението при първата от посочените алтернативи е довършено с обективизирането на самия отказ за извършване на проверка с техническо средство. Последващите действия на нарушителя по извършване на изследване с доказателствен анализатор или даване на кръвна проба и провеждане на химическо изследване, не са елементи от фактическия състав за възникване на отговорността на дееца, а последващи довършването на деянието обстоятелства, водещи до отпадане наказуемостта и противоправността на извършеното.

Съотнесени към конкретиката на настоящия казус, посочените принципни положения индикират, че АУАН и НП отговарят на императивните изисквания на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН за посочване на съставомерните фактически обстоятелства.

Въз основа на установената фактическа обстановка настоящият състав приема, че М. А. М. с ЕГН *****, в качеството си на водач на МПС, не е изпълнил задълженията си по чл. 174, ал. 3 ЗДвП да оказва съдействие на компетентните държавни органи по установяване на релевантни за ситуацията обстоятелства, сред които безспорно попада и проверката за управление на МПС след употреба на алкохол.

Неоснователни са възраженията, че при жалбоподателя не е управлявал процесния автомобил.

От показанията на св. К. се установява, че М. е бил спрян за проверка от служители на 03 РУ СДВР, които са останали на място до идването на патрулът при ОПП СДВР.

Съставът на нарушението в процесната му форма включва изпълнително деяние, което го определя като нарушение на просто извършване, осъществявано чрез противоправно бездействие.

От субективна страна, деянието е извършени виновно, при пряк умисъл, тъй като нарушителят, в качеството си на правоспособен водач на МПС е съзнавал своите собствени задължения и тези на контролните органи, но е извършил неправомерен отказ да бъде тестван за употреба на алкохол, без да е налице уважителна причина за това.

В тази връзка са неоснователни възраженията на защитата, че е налице случайно деяние по см. на чл. 15 от НК.

За да е налице случайно деяние е необходимо деецът да не е бил длъжен или да не е могъл да предвиди настъпването на общественноопасните последици. В случая, на жалбоподателят е вменено, извършването на нарушение, което се изразява в отказ да бъде изпробван за употреба на алкохол и, както беше вече посочено последващите действия на нарушителя по извършване на изследване с доказателствен анализатор или даване на кръвна

проба и провеждане на химическо изследване, не са елементи от фактическия състав за възникване на отговорността на дееца, а последващи довършването на деянието обстоятелства, водещи до отпадане наказуемостта и противоправността на извършеното.

На следващо място са неоснователни и аргументите, че жалбоподателят е бил обективно препятстван да се яви и да даде кръв за изследване.

От представените писмени доказателства е видно , че същият е бил ангажиран като поемно лице на 07.09.2019 г. за времето от 00:40 часа до 01:05 часа.

В същото време по силата на получения от него талон за медицинско изследване жалбоподателят е следвало да се яви в болничното заведение в рамките на 45 минути от получаването му в 23:40 мин., а именно : до 00:25 часа. Огледът, в който жалбоподателят е участвал е започнал в 00:40 часа, т.е. след изтичане на времето, в което е бил длъжен да се яви за изследване. При това положение съдът счита, че неявяването на лицето не се дължи на уважителни причини и не може да доведе до отпадане на неговата административно-наказателна отговорност.

Наказанието за допуснатото нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП е наложено в съответствие с предвиденото в закона.

Кумулативно предвидените от закона наказания за тези нарушения са в абсолютно установен размер, поради което за съда не съществува възможност да ревизира същите.

Съдът намира, че нарушенията не са маловажни.

Исключителната обществена опасност на нарушенията по чл. 174, ал. 3 ЗДвП произтича от това, че същите не само се явяват предпоставка за избягване на евентуална наказателна отговорност по чл. 343б, ал. 1 НК и чл. 343б, ал. 3 НК, но и крият потенциален риск от значително засягане на обществените отношения, гарантиращи безопасността на транспортната дейност, живота и здравето на участниците в движението, което и обуславя необходимостта от обществена нетърпимост към тях.

По изложените съображения, настоящият съдебен състав приема, че правилно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, поради което и атакуваното наказателно постановление следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

При този изход от делото и на основание чл. 63д от ЗАНН разноси се дължат в полза на АНО, който не е поискал своевременно присъждането на такива, поради което и съдът не дължи произнасяне в тази насока.

ВОДИМ от горното и на основание чл.63,ал.2, т. 5 от ЗАНН съдът,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление N 19-4332-017861 от 18.09.2019г. ,

издадено от ВПД началник сектор в ОПП към СДВР, с което на М. А. М. с ЕГН ***** е наложено административно наказание на основание чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП - "глоба" в размер на 2000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. София по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____